

Redactioneel, 10e jaargang, nummer 1, mei 2005

Een nieuwe lente, een nieuw omslag; meer (zeven) afleveringen en minder dikke, meer korte bijdragen. Welkom bij de tiende jaargang van Roodkoper, waarmee wij ook al onze trouwe abonnees feliciteren.

Hoe nu verder, vraagt Aafke Steenhuis zich af, om te beginnen in Nederland? Ons land is voor velen een kille marktplaats geworden; wie zich niet aanpast, doet niet mee. Een deel van de allochtone Nederlanders is geïsoleerd geraakt, uit de markt geprijsd, zoals Kitty Nooij ervoer. Volgens SP-er Harry van Bommel betekent ja-zeggen tegen Europa dat ons nog meer kille markt wordt opgedrongen, ook in de publieke sector.

Intussen ging de ene paus en kwam de andere. De media vergaapten zich onverzadigbaar aan elk detail van de daarmee gepaard gaande Middeleeuwse rituelen, waarbij de zo gekoesterde Verlichting en onze democratische verworvenheden even tussen vrome haakjes werden geplaatst. Niet tot ieders genoegen.

Zal Benedictus XVI met zijn frêle stem het harde bewind van kardinaal Ratzinger voortzetten? En was het de heilige geest die uit protest het conclaaf probeerde uit te roken?

Thijs Broer interviewde Jaffe Vink, chefredacteur van het *Trouw*-katern *Letter & Geest* en ridder zonder vrees in de strijd tegen het islamitische gevaar. Hij laat zich niet van zijn stokpaard duwen: 'je kunt niet ontkennen dat de westerse cultuur in veel opzichten superieur is.' Daar komen we in volgende nummers op terug.

Het gaat verder over de herwaardering van de Amerikaanse soul, de Tien Beloften van de KRO, over bedenkingen bij de hausse aan vaderlandse geschiedenis; en Mischa de Vreede komt veel bekende zielen tegen in de overdadige biografie van Edgar du Perron.

In de boekenrubriek maken we nader kennis met de goddelijke Dante, de onverzettelijke theoloog Dietrich Bonhoeffer, de eigenzinnige Eugen Rosenstock-Huussy, de verdwaalde vader van Jan Siebelink, Jules Deelder met zijn tussen flauw en hilarisch laverende podiumpoëzie en de Zuidafrikaanse dichteres Antjie Krog.

In 'Jonge gedichten' spreken allochtone middelbare scholieren over vluchtelingenschap, ontheemding, thuisgevoel en vervreemding: 'huilende ster/omdat ik niet in mijn land ben'. Ashwag kwam uit Somalië, via Ethiopië en Kenia hier terecht. Over Kenia dichtte ze regels die, hopen wij, bewaarheid zullen worden voor de 26.000 zonder pardon, of hoeveel daar nog van over zijn:

*Toen dacht ik: hier kunnen kinderen
groeien en rust hebben.*